

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: Gh. Stratulat
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău:
judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

dosarul nr. 3ra-1509/2016

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Marin
Baranov împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor
Interne cu privire la declararea nulității actului de constatare a stării de ebrietate,
anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcția anterior
deținută, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la muncă, încasarea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Marin Baranov și menținută hotărârea Judecătoriei
Centru, mun. Chișinău din 04 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2014, Marin Baranov s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la
declararea nulității actului de constatare a stării de ebrietate, anularea ordinului de
sancționare disciplinară, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea
salariului pentru lipsă forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 24 iunie 2014, în cadrul
Direcției inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției al MAI a fost
înregistrat raportul și materialele anchetei de serviciu privind prezența la serviciu
în stare de ebrietate, la data de 13 iunie 2014 a ofițerului de sector al Sectorului de
poliție nr. 1 al IP Buiucani, locotenent - major de poliție Marin Baranov.

Menționează că, în cadrul examinării materialelor acumulate s-a stabilit
faptul că conform dispoziției Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/3-
131 din 30 aprilie 2014 „Cu privire la organizarea, desfășurarea și verificarea
pregătirii fizice a angajaților cu statut special din cadrul subdiviziunilor IGP” la
13 iunie 2014, angajații IP Buiucani mun. Chișinău au susținut normativele de
control la pregătirea fizică pe teritoriul aferent lacului „Valea Morilor”.

În cadrul desfășurării și verificării pregătirii fizice locotenentului- major de poliție Marin Baranov a fost suspectat de consumarea băuturilor alcoolice.

Afirmă reclamantul că, la 13 iunie 2014 a fost perfectat procesul-verbal nr. 10372 referitor la prezența sa la serviciu în stare de ebrietate. Fiind chestionat pe marginea cazului dat ultimul a negat prezentarea sa la serviciu în stare de ebrietate.

Indică că, nu este de acord cu ordinul emis la 10 iulie 2014, privind suspendarea contractului individual de muncă în privința lui Marin Baranov din motiv că este ilegal, lipsit de orice suport probatoriu efectiv, care atentează grav drepturile fundamentale proclamate atât de legislația națională cât și de Convenția CEDO, la care Republica Moldova este parte.

Susține că, concedierea reclamantului a fost dispusă fără consultarea prealabilă a organului sindical, așa cum cere art. 87 alin. (1) și art. 87 alin. (4) Codul muncii.

Afirmă reclamantul că, pârâțul nu a consultat opinia organului sindical cu privire la sancționarea lui Marin Baranov. Ordinul de concediere nu a fost adus la cunoștința lui Marin Baranov, contrar art. 81 alin. (3), art. 210 alin. (2) Codul muncii și pct. 87, 88, 89 al Statutului disciplinar al polițistului adoptat prin Hotărârea Guvernului RM din 09 iulie 2013 nr. 502, drept urmare ordinul din 10 iulie 2014, a fost emis nefondat și ilegal.

Solicită reclamantul declararea nulității actului din 13 iunie 2014 privind constatarea stării de ebrietate a angajatului IP Buiucani, locotenentului major de poliție Marin Baranov; anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Buiucani mun. Chișinău, locotenent major de poliție Marin Baranov nr. 413 ef din 10 iulie 2014; restabilirea lui Marin Baranov, în funcția anterior deținută de ofițer de sector al sectorului de poliție nr. 1 al IP Buiucani mun. Chișinău; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI în beneficiul lui Marin Baranov a sumei în mărime de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI în beneficiul lui Marin Baranov a sumei de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; obligarea Inspectoratului General al Poliției al MAI de a achita lui Marin Baranov salariul mediu lunar pentru toată perioada lipsei forțate de la serviciu, conform funcției deținute, începând cu perioada de la 10 iulie 2014 și până la restabilirea acestuia în funcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 aprilie 2016 acțiunea privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Buiucani mun. Chișinău, locotenent major de poliție Marin Baranov nr. 413 ef din 10 iulie 2014, restabilirea lui Marin Baranov în funcția anterior deținută de ofițer de sector al sectorului de poliție nr. 1 al IP Buiucani mun. Chișinău, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

În partea pretenției lui Marin Baranov împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind declararea nulității actului din 13 iunie 2014, privind constatarea stării de ebrietate a lui Marin Baranov procesul a fost încetat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 aprilie 2016, Marin Baranov a contestat cu apel hotărârea, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 s-a respins cererea de apel depusă de Marin Baranov și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 aprilie 2016.

La 15 august 2016, avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nu au elucidat circumstanțele cauzei, și nu au ținut cont de argumentele invocate de recurent, apreciind doar argumentele intimatului.

Sușține recurentul că instanțele de judecată la adoptarea soluției nu au reținut spre examinare faptul că lui Marin Baranov nu i-a fost adus la cunoștință ordinul de eliberare, întru respectarea prevederilor Codului Muncii.

Consideră totodată că, ordinul nr. 413 ef din 10 iulie 2014 a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 87 Codul muncii, deoarece la eliberarea nu s-a solicitat poziția organului sindical.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 15 august 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 22 iulie 2016 (f.d. 136), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Marin Baranov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat